

elders koopmansboeken bij. Vele bijzonderheden omtrent het leven van Henriette Brodier zijn aan zijn aantekeningen ontleend. Wel mede steunende op de school van zijn vrouw trachtte hij in 1802 tevergeefs zich zelfstandig te maken. Een tweede poging had in 1813 wederom zeer nadelige gevolgen. Sedertdien maakte Henriette van haar school aan de Bierhaven mede een internaat. Bovendien zal zij haar man, die ook optrad als translateur in de Franse en Hoogduitse taal, met de eerste nog wel een handje hebben geholpen. Zij was sedert 1814 in haar school alleenheerseres, omdat Roussilhe op 18 april van dat jaar te haren huize overleed. Als men bedenkt, dat intussen aan het echtpaar negen kinderen werden geboren, waaronder twee tweelingen, dan moet men de bewondering, welke Plate en later zijn kinderen voor deze waarlijk buitengewone vrouw koesterden, wel delen. Doch laten wij de echtgenoot zelf aan het woord: „Ofschoon mijn Waarde Vrouw, door haar talrijk school waarin in de laatste 8 à 10 jaar, ook kostkinderen werden aangenomen, en door ons groot huishouden, bestaande buiten kostkinderen, uit 13 personen, overkropte bezigheden had, heeft zij zich evenwel, zonder tusschenpozing, bezighouden met de opvoeding onzer talrijke kinderen, door het onderwijs in de fransche, en zelfs in de engelsche taal, en met een tedere zorg, voor het behoud van hunne gezondheid, deze mijne Waarde Vrouw, vereenigd met een zeer goed en verlicht verstand, het beste hart, en de meeste bereidwilligheid, om anderen van nut te zijn, God boven alles beminnende en vrezende, neemt zij stiptelijk de plichten in acht, ons voorgeschreven door de voortreffelijke moraal der Christelijke Godsdienst, niet door uiterlijkheden, maar door eene hartelijke vervulling dezer plichten. Door haar uitstekend goed gedrag, en door de talenten hierboven vermeld, heeft zij zich verworven, en altijd behouden, de achting van alle brave en fatsoenlijke lieden, en werd altijd toegelaten in de aanzienlijke gezelschappen der stad, die ver boven haar stand verheven waren. Deze mijn Waarde Vrouw, die mij hartelijk bemint heeft altijd vreugde en droefheid met mij gedeeld, en nooit eenige klachten, veel minder verwijtingen laten horen, over de ongunstige omstandigheden, die ons getroffen hebben, ofschoon zij, van haar vroege jeugd af aan altijd door drukke werkzaamheden zonder eenige tusschenpozing, getracht heeft, met eeren en op een fatsoenlijke wijze, door de wereld te komen; mijne kinderen, die